

[Tesdaorpf.]

også i høj grad på Lolland, og så melder der sig også hos mig en tvivl om, hvor længe det i virkeligheden vil være værd at opretholde denne bane.

På den anden side vil jeg nok tro, at hvis man med eet slag nedlagde banen, nu når koncessionen løber ud, uden at det var forberedt, så ville det antagelig være sket for brat. Jeg må indrømme, at jeg synes, det var for brat, hvis staten i virkeligheden havde dikteret en nedlæggelse ved ikke at ville give en bane på Lolland et tilskud af statens midler, som andre baner får det. Hvis man skulle nedlægge banen på Lolland, måtte det først og fremmest være den stedlige befolkning, landsdelen dernede, der ønskede det, og man må jo sige, at landsdelen ikke ønsker det, for selvom det var vanskeligt at nå til den foreslåede ordning, viste det sig dog, at repræsentanterne for kommunerne og amtet ønskede selv på denne måde at bibeholde banen. Men jeg vil gerne ved denne lejlighed sige, at jeg personlig — og jeg tror, mange i mit parti mener det samme — må indrømme, at banen dernede hører til de baner, som man ikke i det lange løb kan være sikker på det vil være rimeligt og naturligt at opretholde, og som heller ikke ville være ønsket af landsdelens egen befolkning, hvis man fik en anden, mere praktisk og moderne befordring. Jeg synes, at dette spørgsmål med den lollandske bane tyder på, at vi i høj grad trænger til en stor oversigt over disse forhold, en virkelig dybtgående drøftelse af de danske jernbaner i en trafikkommission, som det også blev sagt af den ærede foregående taler.

Det blev altså den tredje udvej, man havde i med dette lovforslag, nemlig udvejen med en bane, der får det størst mulige stats-tilskud og drives af et nyt selskab, som stat og kommuner går ind i med en lige stor part, ligesom stat og kommuner påtager sig garantien for de pensionsforpligtelser, det nye selskab overtager. Jeg synes, at der ved denne lejlighed er grund til at bringe de repræsentanter for kommuner og amt, som deltog i de drøftelser, der har ligget til grund for dette lovforslags tilblivelse, en tak for det store arbejde, de har gjort for at nå til en ordning, som der kunne blive enighed om.

Jeg har ikke i dag noget at sige til lovforslagets enkelte paragraffer efter de drøf-

telser, som er gået forud, og efter den højtærede ministers udtalelser angående forholdet til de gamle aktionærer. Det er vel rimeligt at antage, at de synspunkter, som regeringen gennem lovforslaget lægger til grund for forholdet til aktionærerne, vil holde. På den anden side må man forudse — det siger den højtærede minister også i sin fremsættelsestale — at nogle vil betvivle, at dette er tilfældet, og hvis der af Højesteret afsiges en dom, som indeholder et andet syn på forholdet, vil der ikke være andet at gøre end at rette sig derefter og tage følgerne deraf.

Vigtigere end at beskæftige sig med, hvad der ligger forud for fremsættelsen af dette lovforslag, synes jeg det vil være at se på, hvordan det bliver, hvis dette lovforslag gennemføres. Det vil både for de interesserede kommuner, for deres beboere og for staten være af stor betydning, at det nye selskab, som efter dette lovforslag nu skal drive banen på Lolland, bliver en dygtigt ledet og moderne jernbane, som koncentrerer sig om de trafikopgaver, som der er levedmuligheder og udviklingsmuligheder for, så længe banen er berettiget og ønsket, hvor længe det nu bliver.

Jeg vil gerne slutte med at sige til den højtærede minister: lad os få den store trafikkommission, som jeg ved bl. a. er foreslået af den forrige trafikminister, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup). Lad os få denne kommission, og lad denne kommission se de nye tids krav og befordringsmidler og muligheder i øjnene, således som de foreligger i dag, og lad os så ikke vente for længe med at rette os efter de synspunkter, en sådan kommission måtte komme til på disse områder, selvom forskellige tilvante ting — og dertil hører antagelig både små baner, privatbaner og måske også noget af statsbanernes net — skulle ryge med i købet; det synes jeg ikke gør noget, hvis en mere rationel, bedre og mere til tiden svarende befordring kunne træde i stedet.

Svend Jørgensen: Den højtærede minister for offentlige arbejder nævnte i sin fremsættelsestale, at dette lovforslag fremtræder som resultatet af langvarige forhandlinger mellem ministeriet og de lollandske kommuner, og at disse forhandlinger også har været omfattet med stor interesse af offent-